

ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು (1:12-15)

“ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ನಾಬಿಕರ ಹಾಡು” ಸಾಮವೇಲ್ ಟೆಲರ್/ಕೊಲೆರೆಡ್ವರವರ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುದುಕನಾದ ನಾಬಿಕನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಒಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಾದ ನಾಬಿಕರಲ್ಲಿ ಈ ಮುದುಕನಾದ ನಾಬಿಕನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನು. ನಂತರ ಆ ಹಡಗು ಅಂಟಾರ್ಕ್ಟಿಕ್ ನಡುವಿನಿಂದ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಆ ಮುದುಕನು ಆಲ್ಬೆರ್ಟೋಸ್ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರದ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಈ ದುರ್ಗಟನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂದು ಅಲ್ಲದಂತೆ ಅಲೌಕಿಕ ಜನರು ಅವನ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಕೊಲೆರೆಡ್ವರವರು ಬರೆದ ಈ ಪದ್ಯದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಜನರು “ಆಲ್ಬೆರ್ಟೋಸ್” ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮತ್ತು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಈ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀವಿತದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು “ಆಲ್ಬೆರ್ಟೋಸ್” ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಿತವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಂದಿದಾದ ಅನುಭವದ ಚಿತ್ರಣವಲ್ಲ. ಇತರ ಜನರಂತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಘಾತಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹಾಗೆ ಅವರ ದೇಹಗಳಿಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳು, ಗಾಯಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ಮನೆಗೂ, ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅವರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರೂ ಸಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಭಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ - ಇತರರ ಹಾಗೆ!

ಬಾಹಿರ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕಷ್ಟಗಳು, ಅಂತರಿಕವಾದ ಶೋಧನೆಯಾಗುವುದು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಅಪಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಓತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಾಗ, ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿ ದೂರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೋಬ 1:12-15ರಲ್ಲಿ, ಈ ಜೀವಿತದ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎರಡು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಷ್ಟದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಉಂಟುಮಾಡುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ತರುವಂಥ ಪ್ರತಿಫಲ - ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯ ನಂಬಿಕೆ (1:12)

ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಡತನಕ್ಕಾಗಲೀ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರಲೀ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾಗಿರಲೀ, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸಗಳೆಲ್ಲ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (1:3, 4, 12). ಆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಥಾರ್ಥರಾಗಿರಬೇಕು. ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಬಾರದು.

ಆದರೆ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸದಂತೆ, ಸೋತವರಾಗಬಾರದು.

ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವನು “ಧನ್ಯನು” ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯ “ಧನ್ಯನು” ಎಂಬ ಪದದ ಅನುವಾದವು ಸಲಿಯಾಗಿ “ಆನಂದ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲ ಗ್ರೀಕರು ಈ ಪದವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾನಪದದಲ್ಲ ಅಳಿಬಿಲ್ಲದ “ದೇವತೆಗಳ” ಜೀವಿತದ ಕುರಿತಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಜೀವಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೋಬನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ “ಧನ್ಯತೆಯು” ದೇವರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬಹುಮಾನ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 3:23, 24; ಇಬ್ರಿಯ 11:6) ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರುವವನು “ಜೀವ ವೆಂಬ ಶಿಲಿಟವನ್ನು” ಹೊಂದುವನು. “ಶಿಲಿಟ” ಅಂದರೆ ರಾಜನ ಮುಕುಟ ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಓಟಗಾರನಿಗೆ, ನೀಡುವ ಜಯಮಾಲೆಯ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಯ ಹೊಂದುವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಜೀವವೆಂಬ ಶಿಲಿಟವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯುವನು (ಈ ಲೋಕದ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಜೀವಿತ).

ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ - ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು

(1:13-15)

ಮಾನವರಾದ ನಾವುಗಳು “ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.” “ಅವನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ”; “ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದನು”; “ನನನ್ನು ನೋಡ ಬೇಡ, ಇದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ: “ಸೈತಾನನು ಇದನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದನು” ಎಂದು ಪ್ಲಿಪ್ ವಿಲ್ಸನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಮಿತ್ರಿಯಂತರ ಜನರು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕೆ ಅವರು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು? ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರುವ ಬದಲಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಕೆ ಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೂ, ಶೋಧನೆಗಳಿಗೂ, ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಸೈತಾನನನ್ನು ತೆಗೆದರೆ, ದೇವರನ್ನೇ ತೆಗೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜನರ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ನಾಗರಿಕ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಅಥವಾ ಎರಡು ಸ್ವಭಾವಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು (ರೋಮಾಪುರ 7:15)ರಲ್ಲಿರುವ, ಪೌಲನ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಸೈತಾನನ ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮುಂದುವರಿದು, “ನನ್ನನ್ನು ದೇವರು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದೇವರೇ ಹೊಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಧದ ಯೋಚನೆಗೊಂದ, ಆದಾಮನು, “ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯು ...” (ಅದಿಕಾಂಡ 3:12; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಸ್ವಾಟಿಷ್ ಪದ್ಯ ರಚನೆಗಾರನಾದ, ರಾಬರ್ಟ್ ಬನ್ಸ್ ಈ ಲೀಡಿಯಾದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ನೀನೇ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಿ ಎಂದು, ನೀನೇ ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದಿ
 ಬಲವಾದ ಮತ್ತು ಒರಟಾದ ಅನುರಾಗದಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಿ:
 ಅವುಗಳ ಮೋಹದ ಸ್ವರವನ್ನು ಆಅನುವಾಗ
 ಅದು ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದ ಮಾಡಿ, “ನಾನು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಇದು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.¹

ಈ ವಿಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ನಾವು ಪಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಅರಿತೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ. ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಡವಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಆತನನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ಅಲ್ಲ. ಯಾಕೋಬನು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ, “... ಈ ಪ್ರೇರಣೆಯು ನನಗೆ ದೇವರಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ದೇವರು ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೇನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನಲ್ಲ; ಆತನು ಯಾರನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವದಿಲ್ಲ” (1:13). ದೇವರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವನಲ್ಲ ಎಂಬ ದೇವರ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದರ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಯ ಅನುಭವವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾನೆ? ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!

ಅವರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗುವಾಗ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸು ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸೈತಾನನ್ನು ಆತನನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ (ಮತ್ತಾಯ 4) ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವದರಿಂದ ಪಾಪವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪಾಪವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ನಾಣ್ಣಡಿಯಂತೆ, “ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾಡದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗೂಡನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ನೀವು ತಡೆಯಬಹುದು.” ಶೋಧನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಒಳಗಾಗಬಾರದು.

ವಚನ 14 ಮತ್ತು 15ರಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು.²

ಆಶೆ (1:14)

“ಆಶೆ” ಎಂಬ ಪದವೇ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಪದದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ “ಕೆಟ್ಟ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುವುದು.” ಎಂಬುದಾಗಿ ಅದು “ಕೆಟ್ಟ ಆಶೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ದೇವರು ನೀಡಿರುವ ಆಶೆಯ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ದೇವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಈಡೇರಿರುವದಿಲ್ಲ, ಉದಹರಣೆಗೆ, ತಿನ್ನುವುದು ಸಹಜವಾದದ್ದೆ, ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕತನವು ಪಾಪವಾಗಿದೆ; ನಿದ್ರೆಯು ಸಹಜವಾದದ್ದೆ. ನೋಮಾಲಿತನವು ಪಾಪವೇ. ಇಬ್ರಿಯ 13:4 ಹೇಳುತ್ತದೆ. “ದಾಂಪತ್ಯವು ಮಾನ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಎಣಿಸಬೇಕು; ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರ ಸಂಬಂಧವು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿರಬೇಕು; ಜಾರಲಿಗೂ ವೃಥಾಶಾಲಿಗಳಿಗೂ ದೇವರು ನ್ಯಾಯತೀರಿಸುವನು.”

ವಂಚನೆ (1:14)

ಯಾವುದೇ “ಕೆಟ್ಟ ಆಶೆಯು” ತಾನಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ! ಸೈತಾನನು ಅದನ್ನು

ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಸುಂದರ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ “ಇದರಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಒಳಪಡುವಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ.” RSVಯಲ್ಲಿ ಖೀನಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ “ವಂಚನೆಗೆ” ಒಳಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಖೀನು ತಾನು ಈಜುತ್ನಾ ಜಲನುವಾಗ, ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುಳುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ, ನೋಡು ವಂಥದ್ದು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಪಾಯಕರ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಜಯಿಸದೆ, ಆ ಹುಳುವನ್ನು ನುಂಗಿದರೆ, ಅದು ಖೀನಿನ “ಕೊಂಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”

ನಮ್ಮ ಬಲ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆಯ ಕುರಿತು ಸೈತಾನನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಮೋಸ ಪಡಿಸುತ್ತದೋ ಅಂಥಹ ಕಪಟತನವನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಶೋಧನೆಯು; ನಮ್ಮ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ತಟ್ಟದೆ ಹೋದರೆ, ಅದು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲ.

ಅವಿಧೇಯತೆ (1:15)

ದುರಾಶೆಯು, ಅವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಹೆರುವಂಥ ವಿಷಯದ ಕುರಿತಾಗಿ, ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ (ಅಥವಾ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿ). ತಿನ್ನಬಾರದ ಹಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಹವ್ಯಕು ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು. ಅದರ ಅಶೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಅವಿಧೇಯತೆಗೆ ಒಳಗಾದಳು. ಅವ್ಯೋನನು ತಾಮರಗಳಾಗಿ ಅಶೆಪಟ್ಟನು, ಅವನ ಹತೋಣಿಗೆ ಬಾರದ ದುರಾಶೆಯು ಅವನನ್ನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅಹಾಬನು ನಾಬೋತನ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ತೋಟದ ಮೇಲೆ ದುರಾಶೆಪಟ್ಟು, ನಾಶಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ದಾವೀದನು ಬೆಕ್ಕೆಬೆಯ ಕುರಿತು ದುರಾಶೆಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಅವನನ್ನು ವೃಥಾಚಾರಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ನಾವು ನಮಗೆ ನೀಡಿಲಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ, ಶೋಧನೆಗೆ “ಇಲ್ಲ!” ಎಂಬ ಹಠಾತ್ತಮದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಮರಣ (1:15ಐ)

J. B. ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ರವರು ವಚನ 15ನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ, “... ಪಾಪವನ್ನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಹೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗಿದರೆ, ಅದು ಮರಣವೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬೈಬಲಿನ ದೃಢವಾದ ಬೋಧನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ಮನುಷ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ತೋರುವ ಒಂದು ದಾರಿಯುಂಟು, ಅದು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮರಣಮಾರ್ಗವೇ” (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 14:12); “ಪಾಪದ ಸಂಬಳ ಮರಣವಾಗಿದೆ” (ರೋಮಾಪುರ 6:23). ಪಾಪವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ನೀಡಲಾರದು. ಪಾಪದ ಕುರಿತಾಗಿ, ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲನರಾದರೆ, ನಾವು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ನಿತ್ಯವೂ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಪರಿಶೋಧನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಅವಮಾನವಲ್ಲ; ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಪಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವರಾಗಿ ದೇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಿದ್ಧರಾಗೋಣ (1 ಕೊರಿಂಥ 10:13).

ಅಪ್ಪಣಿಗಳು

¹William Barclay, *The Letters of James and Peter* (Philadelphia, Pa.: Westminster Press, 1960), 58-61. ²Warren W. Wiersbe, *Be Mature* (James) (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1978), 37-38.